

SZERZŐINK FIGYELMÉBE

1. A Művészettörténeti Értesítő a középkortól napjainkig tartó időszak magyarországi és főként közép-európai művészettörténetének tárgyából közöl tanulmányokat, új kutatási eredményeket, képi és írott forrásokat, könyv- és kiállítás-recenziókat.

2. A kézirat terjedelme átfogó tanulmányok esetében egy-két szerzői ív (egy ív 40 000 leütés, vagy 32 kis oldal, oldalanként 25 sor, 50 leütés). A kutatási beszámolók, adattári közlemények, recenziók terjedelme ne haladja meg a fél, esetleg egy ívet, melyet mellékletek (táblázatok, szöveges Függelék) egészíthetnek ki.

3. A Tanulmányok és a Kutatás rovatba szánt cikkek 2–7 oldalas, magyar vagy idegen nyelvű összefoglalását is kérjük; továbbá a kulcsszavakat magyar és angol nyelven (ez utóbbit az Adattárhoz is). Minden közlemény végén elhelyezzük a szerző nevét, esetleg tudományos titulusát, munkahelyi vagy levelezési címét a szerző által megkívánt formában.

4. A kéziratokat WinWord 6.0 számítógépes szövegszerkesztő (vagy azzal kompatibilis) programban, lemezen és printelve, legalább 12 pontos betűvel, esetleg gépirással fogadjuk el. Végjegyzeteket kérünk, a dokumentumfájl folytatásaként, arab számozással. A szöveg közbeni kiemelés vagy belső tagolás eszköze a dőlt betű (kurzív, gépiratban aláhúzott), csak betűhív forrásközlések esetében alkalmazunk ettől eltérő formát. Kérjük, hogy a bekezdések kezdő behúzásán és a kurzivált kiemeléseken kívül ne használjanak speciális formázásokat.

5. A cikkek, tanulmányok képanyagát a szerző szállítja a kézirattal arányos mennyiségben. Az illusztrációs javaslatokon (képlista) kívül kérjük a közlésre szánt és arra alkalmas ábraeredetiket is (fekete-fehér fénykép, rajz, esetleg nyomdaképes szkennelt kép nézőképpel). A szerkesztőség korlátozott számban vállalja fotók beszerzését, ám fény-

képésmunkadíjat, reprodukciós jogdíjat nem áll módjában fizetni. A sorszámozott képaláírások a kézirat részét képezik.

6. A szakirodalmi és egyéb hivatkozások helye (a recenziók kivételével) a szöveg végén elhelyezett jegyzetapparátus. Az idézés leggyakoribb példái az alábbiak szerint:

– *Szmrecsányi Miklós*: Eger művészetéről. Budapest 1937, 143. (A kettőspont is kurzív!)

– *Balogh Jolán*: Az Anjou-kor kérdéseiről. Művészettörténeti Értesítő XXX. 1981, 144–146. Számok között használjunk nagykötőjelet!

– *Rózsa György*: Adatok Franz Jaschke tájképfestői működéséhez. In: Zádor Anna – Szabolcsi Hedvig szerk.: Művészet és felvilágosodás. Budapest 1978, 446–447.

– *Szabó Júlia*: Antik romok a XIX. századi tájfestészetben és rajzművészetben. In: Uő: A mitikus és a történeti táj. Budapest 2000, 7–16.

– *Jolán Balogh*: Die Bildnisse des Königs Matthias. In: Tibor Klaniczay – Gottfried Stangler – Gyöngyi Török hrsg.: Matthias Corvinus und die Renaissance in Ungarn 1458–1541. (Ausstellungskatalog, Schallaburg 1982) Wien 1982, 6–16. (idegen nyelvű kötetben, ill. kiállítási katalógusban)

7. Nagyobb tanulmányok jegyzeteihez a szerző készíthet rövidítéseket: Szmrecsányi 1937; Balogh 1981 stb. A feloldást a 6. pontban megadott minták szerint és ábécérendben készített Irodalomjegyzék tartalmazza. Ennek hiányában a jegyzetekben ismételtlen idézett műveknél használatos az i. m. rövidítés, utána oldalszám; terjedelmesebb jegyzetapparátusnál az első előfordulás pontosításával, így: Balogh i. m. (6. j.) 144–146.

8. A szerző két korrektúrafordulóban kap levonatot javításra; a második, azaz a nyomdai, tördelt korrektúralevonaton szerzői változtatásokra már nincs mód, csupán a nyomdahibák javítására.